

betydeligt større i Fremtiden, end det har været hidtil. Selve dette Spørgsmaal mener jeg dog bedst kan overvejes i det Udvalg, der eventuelt faar med Sagen at gøre. Men i det hele og store synes jeg, at man bør have alle Bestemmelser om en saadan Institution, som Matrikulkontoret maa siges at være, samlet paa eet Sted. Ved Behandlingen af Loven i 1917 blev det netop gjort gældende, at det var ønskeligt, at man fik samlet disse Bestemmelser paa eet Sted, og naar man nu skrider til en Udvidelse af denne, jeg synes man kan sige Organisationslov for Matrikulkontoret, som helst skulde gælde for lang Tid, saa synes jeg, det var rimeligt, at man fik alle Bestemmelser, som angaar Forholdene deroppe, samlet i een Lov, baade Bestemmelserne vedrørende Lønningsforhold, Anciennetet, Pension o. s. v. og Bestemmelserne om, hvilke Betingelser man stiller for Ansættelse i dette Kontor. Det gælder jo om, at man i Udstykningskontorerne har praktiske og dygtige Folk, og i de sidste Aar har det vist sig, at man ikke har kunnet faa saa mange Landinspektører, som man egentlig havde ønsket, og at man derfor har maattet ty til andre Folk, som ikke har haft de Kvalifikationer, man ellers har krævet. Jeg tør ikke nægte, at dette vistnok til Dels har været en udmærket Ordning; men hvis der kunde gives visse Regler, hvorefter man skulde gaa frem, var det ikke af Vejen. Det var heller ikke af Vejen, om saadanne Regler blev optaget i denne Lov. Skulde det saa vise sig, at der var praktiske Folk, som har haft med dette Arbejde at gøre, der ikke vil kunne antages efter de Regler og Bestemmelser, man havde at gaa efter, synes jeg, der var Anledning for Udvalget til at overveje, om der ikke kunde skaffes Mulighed for, at det dog kunde ordnes saaledes, at saadanne kunde faa Ansættelse.

Naar man ser paa selve Lønningsforholdene ved dette Kontor, saa indordner de sig strengt taget ikke under de almindelig gængse Bestemmelser i vore Lønningslove, men det tror jeg heller ikke, der kan gøres Krav paa, eftersom Matrikulkontoret er en Institution, der er ligesom en Enklave i hele vort Embedsvæsen.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne tiltræde Lovforslaget, hvad angaar Personalets Udvidelse. Vi gør det i det Haab, at de Klager, der har lydt — jeg tør for Resten ikke sige, at de altid har været berettigede, idet jeg selv har gjort den Erfaring, at der er en Del af Sagerne,

der er blevet sinket, før de kom ind til Matrikulkontoret —, maa kunne høre op, og at den Langsomhed, der har været i Ekspeditionen, fremtidig ikke længere skal finde Sted, men at Sagerne maa blive ekspederet saa hurtigt, som det paa nogen Maade kan lade sig gøre.

Med disse faa Bemærkninger kan jeg i det væsentlige tiltræde Lovforslaget. Hvad Enkeltheder angaar, mener jeg, det vil være det rigtigste, at Lovforslaget bliver henvist til et Udvalg, der saa kunde tage Enkelthederne under Overvejelse.

Kofoed: Den Arbejdets Deling, som i dette Lovforslag foreslaas for Matrikulkontorets Vedkommende, er i Virkeligheden den samme, som blev foreslaaet af den højtærede Minister for to Aar siden; men den Gang skete jo det, at medens vi fremmede Lovforslaget med Hensyn til de enkelte Lønningsbestemmelser, gik vi imod Ministerens Forslag om, at Kontoret skulde ledes af en Direktør, og at der under ham skulde være 3 Kontorchefer, Fuldmægtige o. s. v. Jeg maa dog sige til det ærede Medlem, der sidst talte, det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (S. C. Nørgaard), at naar han sagde, at det var et Stridsspørgsmaal mellem den højtærede Minister og Rigsdagen, saa er dette ikke absolut rigtigt, thi der var faktisk indenfor Folketingsudvalget et Flertal for at gaa med til den af den højtærede Landbrugsminister foreslaaede Ordning. Naar der ikke desto mindre skete det, at Udvalget indstillede Lovforslaget med de Ændringsforslag, som medførte, at dette Kontor fortsat blev ledet af en Kontorchef i Stedet for en Direktør, var det, fordi vi i det hele og store ønskede at faa Enighed om alle de Spørgsmaal, som var fremme under denne Sags Behandling. Der har i Lønningsudvalget igennem de Aar, jeg har haft med dettes Arbejde at gøre, været en Bestræbelse for saa vidt muligt at faa Enighed om alle disse Spørgsmaal, hvor der jo som Regel ikke er politiske Delingslinier, og det opnaar man undertiden eller altid kun ved Kompromisser, naar der overhovedet er Stridsspørgsmaal fremme. Dette var ogsaa et Kompromis, men det er ingenlunde saaledes, at Lønningsudvalget den Gang samlet stillede sig imod det af Ministeren foreslaaede.

Jeg var den Gang Ordfører for Lovforslaget ved Sagens anden Behandling, og jeg maa sige, jeg for mit Vedkommende havde det Standpunkt, at Ministerens For-